

Seu Nacional

número 4 maig 1997

informació i coordinació interna

presentació

Xavier Vendrell
Secretari d'Organització
i Finances

La devolució del patrimoni, la fi del robatori

Dels prop de 70.000 militants que ERC tenia el 1936, una quarta part morí a la guerra i la meitat va haver d'exiliar-se. Els catalans demòcrates que restaren a l'interior van haver de patir les represàlies polítiques del franquisme triomfant, que matà i robà —per dret de conquesta, en deien— els béns de les organitzacions lleials a la legitimitat republicana, com ERC.

Foren els anys més difícils d'aquest segle per a Catalunya, però la gent d'ERC mai no va perdre ni la dignitat ni l'esperança i continuà lluitant des de l'exili i la clandestinitat per les llibertats socials i nacionals del nostre poble.

I arribà la democràcia. Una democràcia a l'espanyola, que no va voler passar comptes al feixisme, legitimant el robatori que aquest havia comès. Fins ara, doncs, quaranta anys de dictadura franquista i vint més de restauració monàrquica han significat el mateix per a ERC: la privació dels béns que generacions de catalans d'esquerres aconseguiren amb el seu esforç i compromís polític.

I ara, quan arriba el moment de la devolució, més de mig segle després, ens trobem amb la dificultat afegida d'haver de demostrar la titularitat dels béns incautats, quan la immensa majoria de companys que van viure els fets han mort i bona part dels documents han desaparegut.

Aquesta recerca documental, gestió jurídica i taxació econòmica de tot el patrimoni històric superen de molt les actuals possibilitats logístiques d'ERC, raó per la qual, des del Comitè Executiu, s'ha decidit signar un conveni amb un important bufet jurídic per tal de poder presentar al govern espanyol el major volum de documentació possible dels béns incautats.

Esperem que aviat es produeixi el retorn a ERC del nostre patrimoni, un acte de justícia històrica que ha de posar fi a més de mig segle d'ignomínia.

El retorn del patrimoni pot ser una realitat a principis del 1998

El govern espanyol s'ha compromès a retornar a les organitzacions polítiques encara existents els seus béns incautats el 1939. Val a dir, però, que la devolució del patrimoni històric no és una iniciativa de reparació històrica del govern espanyol, sinó que respon a un dels acords del pacte d'investidura que signaren el PP i el PNV.

El projecte de llei que n'ha de regular la devolució s'aprovarà enguany al Congrés de Diputats espanyol i el pagament s'efectuarà a càrrec dels Pressupostos Generals del 1998.

1933. Acte polític Casal d'Esquerra Republicana del Districte 1r, al carrer Ample, 27, de Barcelona.

La incautació

En virtut de la Llei de responsabilitats polítiques del 9 de febrer de 1939, el govern feixista del general Franco va declarar fora de la llei tots els partits i agrupacions polítiques i socials que havien integrat el Front Popular, i disposà la incautació de tots els seus béns, tant immobles com mobles, així com els diners de què disposessin, que passarien a ser propietat de l'Estat.

Des del 1939 l'Estat espanyol disposa d'uns béns robats per la força

També es produïren embargaments, amb subhasta pública posterior, d'aquells immobles que no estaven al corrent dels pagaments de les taxes municipals i altres impostos (evidentment els titulars dels immobles a causa de la persecució política franquista no estaven en condicions de pagar-los).